

[Ømann.]

prisværdige efteruddannelser — skal staten uden videre bidrage til dem; det har ingen-ting med planlægning at gøre.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skal allerførst takke samtlige ordførere, fordi vi har fået konstateret, at der er fuld enighed om dette betydningsfulde lovforslag i dets oprindelige formulering. Enigheden ophører først ved en tilføjelse til lovforslaget, men selve lovforslaget om teknologisk service har efter en meget dybtgående behandling i erhvervsudvalget fået denne meget brede tilslutning, og det siger jeg tak for.

Jeg skylder også erhvervsudvalget tak for, at det har bistået mig med at finde en formulering, hvorefter vi kunne få placeret teknologirådet i endnu højere grad i overensstemmelse med de synspunkter, der var gældende hos samtlige partier repræsenteret her i folketinget.

I vurdering af det ændringsforslag, der er stillet af venstre og konservative om støtte til ingeniørorganisationernes efteruddannelse, og som jeg ikke har kunnet anbefale, tror jeg, det er værdifuldt, som også fru Dagmar Andreassen gjorde det, at skelne meget skarpt mellem vor vurdering af ingeniørernes efteruddannelse og mulighederne for støtte i denne lovgivning. Jeg tror, der er en lige så stor enighed om værdien af de efteruddannelser, ingeniørorganisationerne arrangerer, som der er om loven i øvrigt. Uenigheden opstår først i det øjeblik, man søger at presse en sådan støtte ind i en lovgivning, hvor den efter vor mening ikke hører hjemme.

Hr. Lennart Larson udtrykte det sådan, at han havde indtryk af, at efteruddannelsen havde vor sympati, men at jeg ikke havde nogen bemyndigelse at have den i. Det er rigtigt, for jeg ville ikke synes, det var en lykkelig løsning, heller ikke over for ingeniørorganisationerne, at udstyre handelsministeren med en bemyndigelse, der kom til at virke som en tom bemyndigelse, fordi det ville være umuligt at udfylde bemyndigelsen, netop når man tilgodeser forslaget, der også siger, at det skal ske inden for de saglige og bevillingsmæssige rammer, der i øvrigt gælder for den effektivitetsfrem-

mende konsulentvirksomhed. Det er jo netop her, der ikke er plads, og det er netop derfor, bemyndigelsen ville blive uden reelt indhold. Det er baggrunden for, at jeg finder det rigtigt, at denne bemyndigelse ikke kommer med i dette lovforslag.

Mads Eg Damgaard: Teknikumingeniører og civilingeniører vil i fremtiden komme til at bemande vore virksomheder i større og større antal. Derfor synes det konservative folkeparti og venstre, at vi må støtte disse folk, der også personligt betaler meget store bidrag netop til efteruddannelse.

Lennart Larson: Jeg vil gerne sige til den radikale ordfører i denne sag, fru Dagmar Andreassen, at her jo ikke er tale om, at man skal udvide en bevillingsramme, således som man begrunder hele afslaget, til at tage ingeniørorganisationerne med. Her er tale om, at der skal være en alternativ mulighed for at tilbyde denne efteruddannelse. Det, der var grundlaget bl. a. for handelsministerens lovforslag, var jo de nye principper, som handelsministeren lagde for dagen, dette med at det skulle være tilbud og efterspørgsel, som ligesom afgjorde det. Det er det, jeg nævnte før, at dette ikke alene er input, men også output. Det her er ikke bogholderi, det er et spørgsmål om at efteruddanne vore folk i erhvervslivet således, at vi kan fremme erhvervslivets muligheder for at udfolde den virksomhed, vi skal leve af — det er handelsministerens egne ord. Derfor har vi ment det rigtigt netop her at sørge for, at ministeren fik en bemyndigelse, som han efter sin egen vurdering kunne tage med ind i billedet.

Her er tale om et integreret samarbejde mellem erhvervslivets 25.000 ingeniører og efteruddannelsen, her er tale om alternative muligheder sammen med Arbejdsgiverforeningens og andre erhvervsorganisationers. Man taler om, at det kun drejer sig om 5 pct., men det er jo ikke et spørgsmål, om det er 5 pct. eller ej, det er et spørgsmål, om medlemmerne er i stand til hele tiden at følge med i udviklingen uden nogen som helst form for støtte, om de må gøre det alene, eller om de hele tiden skal kunne gå med i en ny udvikling ved efteruddannelse ud fra de praktiske erfaringer. Det er et